

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Educació o llibertat

Va l'educació contra la llibertat humana? No fa molts anys hi havia propostes pedagògiques que defensaven la necessitat de deixar a la total llibertat dels infants i adolescents les decisions sobre la seva educació. Segurament, en l'actualitat, ja no es planteja aquest tema amb tanta radicalitat, però això ens planteja la importància de l'educació.

Durant aquesta setmana ha tingut lloc la peregrinació d'estiu dels mestres i professors de les escoles de la diòcesi que organitza cada any la Fundació Escola i Vida. És una tradició que a poc a poc es va consolidant. Un centenar d'educadors hi ha participat. I des dels inicis hem volgut parlar de peregrinació, no pas de viatge de fi de curs, perquè la vida i l'educació són un camí.

Sovint s'acostuma a afirmar que l'educació és com una obra d'art en la qual s'ajuda l'alumne a créixer i madurar en la seva personalitat, traient el bo i millor que hi ha en ell, polint les imperfeccions. Però això suposa un llarg camí, un pelegrinatge compartit entre l'educador i el que rep l'educació.

El papa Francesc, el 10 de gener de 2023 afirmava que «l'educació és un acte d'amor que il·lumina el camí perquè puguem recuperar el sentit de la fraternitat per no deixar de banda els més vulnerables. L'educador esdevé un testimoni que no imparteix els seus coneixements intel·lectuals, sinó les seves conviccions, el seu compromís de vida». I per fer-ho demana que sàpiga utilitzar els tres llenguatges que disposa: el del cap, el del cor i el de les mans, degudament harmonitzats.

Francesc parla, en aquestes paraules, d'il·luminar el camí de la formació des

d'un compromís personal de vida. Fa referència a un camí d'aprenentatge i de formació que ens recorda també l'ideari de les escoles de la diòcesi inspirat en l'humanisme cristià. En aquest pelegrinatge, que pot durar tota l'etapa formativa i que de fet no s'acaba mai, els alumnes se senten acompanyats i guiats pels seus educadors. Els primers i principals són els pares, perquè és en el si de la família on ens fem com a persones, on descobrim la vivència de la fe, on aprenem les primeres virtuts i valors a través dels exemples que rebem. I juntament amb els pares els centres educatius amb tot el seu personal, els mestres i professors i el personal no docent, a través de la seva capacitat i de la vivència de les seves conviccions i compromisos.

Des de la diòcesi, sempre s'ha fet una clara aposta per un model educatiu basat

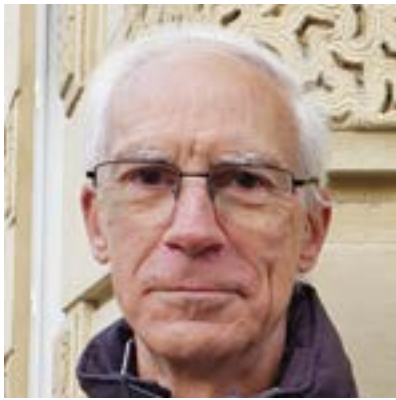
en la concepció cristiana de l'ésser humà i en el seu model: Jesucrist i el seu missatge. Ell és el centre del que ha de ser la formació en les nostres escoles, a través de la seva paraula que trobem en l'evangeli i que l'Església ens transmet. Amb una mirada oberta a la realitat del món, un món mancat d'esperança, d'alegria, de confiança; amb una mirada atenta als més necessitats i vulnerables, atenta a l'acompanyament de la vida de les persones, amb implicació en la vida social, conscients que és la fe en Déu la que ha d'il·luminar-ho tot i dona sentit a la vida.

A tots els educadors de la diòcesi, el meu agraïment com a bisbe per la vostra dedicació i entrega, pel temps i la paciència esmerçats, per les hores dedicades a aquesta missió, per l'estimació i interès que poseu en cada activitat. Us desitjo que gaudiu d'un merescut descans.

ENTREVISTA

Santa Clara, un mirall per a sempre

DAVID JOU

El físic, poeta i assagista David Jou afirma que la figura de santa Clara l'inspira «alliberament de desigs superflus per centrar-se en l'essencial, Déu i les seves criatures necessitades». Ha participat en el llibre *Clara de Asís, espejo fuera del tiempo* (Ediciones Invisibles), que pretén proporcionar la dimensió atemporal de la vida i el llegat d'aquesta santa. Niklaus Kuster, Rosa Rodríguez Branchat, sor Isaura Marcos i el propi Jou, a partir d'una selecció de diverses frases dels escrits de santa Clara, han fet les seves pròpies interpretacions de l'aportació espiritual de la santa des d'una perspectiva creativa.

En què es concreta la seva aportació a l'obra?

Hi he aportat dotze poemes inspirats en textos de santa Clara. Intento reflectir-hi aspectes concrets del seu esperit: la pobresa, la contemplació, la regla de l'ordre, les germanes, l'admiració per sant Francesc... Cal destacar també les intervencions de Niklaus Kuster —frare caputxí especialista en la vida i l'espiritualitat de Francesc i Clara d'Assís—, Rosa Rodríguez —especialista en història cultural i art contemporani— i sor Isaura Marcos —monja clarissa de Pedralbes, que ha fet les fotografies.

Per què és un bon model a seguir el de santa Clara?

Sobretot per alliberar-nos de desigs superflus, que amb la seva abundància i despotisme ens ofeguen, i també per fer un lloc profund a Déu en la vida.

La fotografia de sor Isaura transmet l'esperit franciscà. Per què és també una eina evangelitzadora?

Contemplar les fotografies tan sorprenents i suggeridores de sor Isaura al costat de frases de santa Clara estimula a posar atenció en aquestes frases, a meditar-les, a obrir-los pas en la nostra consciència; el cop de llum i color al costat de les paraules té una gran força.

Oscar Bardají i Martin

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Enmig de la gent

Utilitzo el transport públic, especialment el metro, amb persones de molt diverses procedències, ètnies, colors, edats i, de ben segur, creences; en hores punta, venint de casa o tornant-hi. La majoria van o venen de la feina; en alguns, el que porten suggereix situacions: radiografies, instruments musicals, eines de treball...; d'altres porten criatures molt petites a la llar infantil o a casa dels avis, o en venen; els infants, adolescents i joves es dirigeixen a l'escola, a l'institut o a la universitat; d'altres, amb maletes i bosses voluminoses, baixen a les estacions que transborden amb les estacions de tren; algunes persones molt probablement no van enlloc, potser no saben on anar. Uns pocs llegeixen algun diari o llibre; una colla nombrosa té el mòbil a les mans, totalment captats... Persones pulcrament vestides, o informalment els més joves; d'altres amb roba de treball neta que es percep bruta després de la jornada laboral. La majoria silenciosos; alguns conversen, pocs ho fan cridant. De tant en tant uns músics interpreten melodies, uns venedors ofereixen mer-

caderies o un captaire ens demana una almoïna. És un espai que afavoreix els petits gestos: un somriure, cedir el seient, deixar passar, donar una informació que ens demanen...

M'hi trobo bé enmig de tantes persones, enmig de la gent. Darrera de tants rostres hi ha un seguit d'històries que només Déu coneix i assumeix. Moments de joia i dolor, abatiment i esperança, companyia i solitud, salut i malaltia, generositat i egoisme, il·lusió i desencís, amor i odi, serenor i bogeria...; i enmig de tots i embolcallant-nos, la misericòrdia i l'amor de Déu. En aquests vagons i entre tanta gent la història de la salvació es fa realitat, es fa transparent i abastable. És un bon moment per a la pregària ocasional. Pregar per totes aquelles persones, pels seus neguits i pels seus anhels.

«Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor» (Mt 9,35-36).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Iglesia doméstica

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Por la gracia de Dios encontramos matrimonios santos que son ejemplos para todos nosotros. Los conocemos en la familia, en las amistades, en las parroquias. Matrimonios que tienen sus miradas centradas en Cristo y ese amor unido en él, lo extienden en bien de la comunidad de los creyentes; y para los que no lo son, se constituyen en faros luminosos.

En estos días la Iglesia celebra a los santos Áquila y Priscila, a los que el mismo apóstol san Pablo en su carta a los romanos (16,3-5) los alabó diciendo: «Salud a Prisca (Priscila) y Áquila, mis colaboradores en la obra de Cristo Jesús, que expusieron sus cabezas para salvar mi vida: no soy yo solo quien les está agradecido, también todas las iglesias de los gentiles. Salud a asimis-

mo a la Iglesia que se reúne en su casa». El papa Benedicto XVI en la audiencia en la que hablaba de este santo matrimonio (7.2.07), recordaba que la Iglesia se reunía «en las casas de los creyentes. De hecho, hasta el siglo III los cristianos no tenían lugares propios de culto».

El papa Francisco afirma que «hay que recomenzar desde las nuevas generaciones para hacer fecunda la Iglesia, favoreciendo el surgimiento de muchas pequeñas Iglesias domésticas donde la gente viva un estilo de vida cristiano, donde se sienta en familiaridad con Jesús y donde se aprenda a escuchar a los que nos rodean como Jesús nos escucha a nosotros» (4.5.24).

Que María, esposa y madre, ayude a todas las familias cristianas.

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / SI: 113B / Mt 9,32-38].

Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoríc Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7].

Sant Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19, 27-29].

Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23].

Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33].

Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, diumenge XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Am 7,12-15 / SI 84 / Ef 1,3-14 (o bé: Ef 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells».

Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altiús, / del menyspreu dels insolents. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles, tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan soc feble, és quan soc realment fort.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzava. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva». I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor". Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos».

Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / hijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / hijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7b-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad».

Así que muy a gusto me glorío de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, solo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.

COMENTARI

El misteri de la persona de Jesús

Icona del Crist Pantocràtor, s. VI. Monestir de Santa Caterina. Mont del Sinai (Egipte)

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Podríem dir que Jesús fracassa en el seu poble de Natzaret. No és entès per aquella gent; creuen que ja el coneixen molt, i encara que el deixin llegir i ensenyar a la seva sinagoga, no saben reconèixer en Ell la presència singular de Déu.

Qui és Jesús? D'on li ve tot el que diu i fa? Hi ha diferents obstacles que frenen la seva acceptació. Sembla que vagi a contracorrent, però quin és l'origen de la seva saviesa i del seu poder? Sovint contradiu el que diuen i fan els mestres de la llei.

Les paraules i la forma d'actuar de Jesús semblava que vinguessin d'una altra dimensió, de Déu mateix. Però com podien acceptar que Déu es manifestés en una persona com Jesús? Pot manifestar-se Déu a través de mitjans senzills i de cada dia? Pensen que Déu és gran i els seus senyals han de ser grans i extraordinaris.

Per altra banda, veien i observaven que les seves paraules estaven plenes de saviesa, compromís i bondat, i això no els deixava indiferents. Avui, moltes persones no cristianes diuen que Jesús és un personatge que ha fet un gran bé, però és que Ell es presenta com a Fill de Déu! Pot ser que Déu es manifesti amb una humanitat tan semblant i propera a la nostra?

Ens cal l'acceptació d'aquest fet extraordinari: que Jesús, sigui al mateix temps, el Fill de Déu. Al seu costat passarem a ser fills adoptius de Déu, i participarem, un dia, de la seva glòria, pau, felicitat, amor i vida per sempre.

Però cal saber que tindrem dubtes i resistències per entregar-nos de ple al seu missatge i a la seva persona. «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble», diu Jesús mateix.

Cal fer el salt de la fe i acceptar que Jesús té la plenitud de l'Esperit Sant, i és el Fill estimat de Déu Pare.

Amb Ell, no serem uns éssers que fan camí vers la mort, malgrat les aparents grandeses que puguem tenir i experimentar.

Per Jesús, el Crist, podem rebre l'Esperit Sant que transformarà la nostra vida i podrem passar del nostre món material al món de l'Esperit.

Siguem sempre agraïts pel do de la fe, i per l'ajuda que hem pogut tenir de tantes persones que ens han fet costat en el nostre caminar com a cristians.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dimarts 9 de juliol. Assemblea plenària extraordinària de la CEE a Madrid. / **A les 10 h,** reunió dels directors de les escoles de la diòcesi.

Del dimarts 9 fins al dimecres 10 de juliol. Reunió de formadors del Seminari per preparar el nou curs a Montserrat.

Dijous 11 de juliol, a les 12 h. Benedicció abacial del P. Rafael Barruè, O. Cist., nou abat del Monestir de Santa Maria de Poblet. Hi assistirà el bisbe.

Divendres 12 de juliol, a les 10h. Consell Episcopal. / **A les 12 h,** reunió del Col·legi de Consultors i el Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

societat. Mn. Fidel Catalán va presidir la Missa i, finalment, es feu un espai de convivència i informacions abans de desitjar un bon estiu.

Festa Major i confirmacions a Bigues. El bisbe Salvador va celebrar la Missa de Festa Major a Sant Pere de Bigues, el dissabte 29 de juny. A la celebració va assistir l'alcalde i diversos regidors de la localitat i també del municipi de Riells. A la Missa es van confirmar quatre persones, dos adults de Bigues, una adolescent de Lliçà de Munt i un altre adult de Granollers.

Convivència del Seminari a la Vall d'Aran. Com cada any va tenir lloc la convivència de final de curs del Seminari diocesà a Betlan (Vall d'Aran). Els seminaristes i formadors gaudiren d'excursions per la zona i feren un

pelegrinatge al santuari de Lourdes, entre els dies 25 i 28 de juny.

El bisbe Salvador presideix l'Ofici de Festa Major. El bisbe Salvador va presidir l'Ofici de Festa Major de Terrassa a les 10 h, amb la participació de la Hermandad Andaluza de San José de Abrucena. Van assistir-hi el M. Hble. Sr. Josep Rull, president del Parlament; l'Il·lm Sr. Josep Ballart, alcalde de Terrassa; i altres membres de la corporació municipal. Durant l'homilia, el bisbe va parlar dels aniversaris d'entitats, inclosa la diòcesi que compleix 20 anys, i va reflexionar sobre la necessitat d'esperança, amb el lema «Caminem amb esperança», inspirant-se en el papa Francesc. Després de la Missa, el bisbe va assistir al ball de pla-

ça i va acompanyar l'alcalde fins a l'Ajuntament, on va conversar amb els regidors.

Confirmacions

Parròquia de la Puríssima de Sabadell (22/07/2024)

Parròquia de Sant Antoni de Pàdua (23/07/2024)

Fe d'errates. En el *Full Dominical* anterior es deia que les confirmacions a la parròquia de Santa Engràcia de Montcada i Reixac eren el diumenge 7 de juny, en comptes del diumenge 7 de juliol. Disculpeu l'errada.

Notícies

Trobada de final de curs dels professors. Com cada any, el divendres 28 de juny, va tenir lloc la trobada de final de curs dels mestres i professors de les escoles de la diòcesi agrupades en la Fundació Escola i Vida. La trobada va tenir a La Garriga. Mn. Antoni Deulofeu va fer una xerrada sobre els desafiaments de la nostra

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Educación o libertad

¿Va la educació en contra de la llibertat humana? No hace muchos años existían propuestas pedagógicas que defendían la necesidad de dejar a la total llibertat de los niños y adolescentes las decisiones sobre su educación. Seguramente, en la actualidad, ya no se plantea este tema con tanta radicalidad, pero esto nos plantea la importancia de la educación.

Durante esta semana ha tenido lugar la peregrinación de verano de los maestros y profesores de las escuelas de la diócesis, que organiza cada año la Fundación Escola i Vida. Es una tradición que poco a poco se va afianzando. Un centenar de educadores ha participado. Y desde los inicios hemos querido hablar de peregrinación, no de viaje de fin de curso, porque la vida y la educación son un camino.

A menudo se suele afirmar que la educación es como una obra de arte en la que se ayuda al alumno a crecer y madurar en su personalidad, sacando lo mejor que hay en él, puliendo las imperfecciones. Pero esto supone un largo cami-

no, una peregrinación compartida entre el educador y el que recibe la educación.

El papa Francisco, el 10 de enero de 2023, afirmaba que «la educación es un acto de amor que ilumina el camino para que podamos recuperar el sentido de la fraternidad para no dejar de lado a los más vulnerables. El educador se convierte en un testimonio que no imparte sus conocimientos intelectuales, sino sus convicciones, su compromiso de vida». Y para ello pide saber utilizar los tres lenguajes de que dispone: el de la cabeza, el del corazón y el de las manos, debidamente armonizados.

Francisco habla, en estas palabras, de iluminar el camino de la formación desde un compromiso personal de vida. Hace referencia a un camino de aprendizaje y formación que nos recuerda también el ideario de las escuelas de la diócesis inspirado en el humanismo cristiano. En esta peregrinación, que puede durar toda la etapa formativa y que de hecho no termina nunca, los alumnos se sienten acompañados y guiados por sus educadores. Los primeros y principales son

los padres, porque es en el seno de la familia donde nos forjamos como personas, donde descubrimos la vivencia de la fe, donde aprendemos las primeras virtudes y valores a través de los ejemplos que recibimos. Y junto con los padres los centros educativos con todo su personal, maestros y profesores y personal no docente, a través de su capacitación y de la vivencia de sus convicciones y compromisos.

Desde la diócesis, siempre se ha optado por una clara apuesta por un modelo educativo basado en la concepción cristiana del ser humano y en su modelo: Jesucristo y su mensaje. Él es el centro de lo que debe ser la formación en nuestras escuelas, a través de su palabra que encontramos en el evangelio y que la Iglesia nos transmite. Con una mirada abierta a la realidad del mundo, un mundo carente de esperanza, de alegría, de confianza; con una mirada atenta a los más necesitados, atenta al acompañamiento de la vida de las personas, con implicación en la vida social, sabedores de que es la fe en Dios la que debe iluminar y dar sentido a la vida.

A todos los educadores de la diócesis, mi agradecimiento como obispo por vuestra dedicación y entrega, por el tiempo y la paciencia empleados, por las horas dedicadas a esta misión, por la estimación e interés que ponéis en cada actividad. Os deseo que disfrutéis de un merecido descanso.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

